

Шта је истина? — број два

Не запечаћуј речи пророштва ове књиге

Jeff Pippenger

2023-09-05

Показано је да је историја од 11. августа 1840. до 22. октобра 1844. историја представљена са седам громава, који су били запечаћени све до непосредно пре завршетка времена милости. У овом чланку започећу освртом на нешто од онога што смо утврдили о симболици седам громава. Користимо историјске линије на историјске линије да бисмо изложили ове истине. Постоје четири пророчка међаша од 11. августа 1840. до, укључујући, 22. октобар 1844: оснажење поруке првог анђела, прво разочарање, Поноћни поклич и Велико разочарање.

11. august 1840. godine bio je pralikovan Mojsijem kod gorućeg žbuna. Prvo razočaranje u proleće 1844. godine bilo je pralikovano Mojsijevom ženom, Seforom, kada je sa žalošću i strahom obrezala njihovog sina. Ponoćni poklič, koji je započeo na logorskom skupu u Exeteru od 12. do 17. avgusta, bio je pralikovan Mojsijevim dolaskom u Egipat i njegovim početnim upozorenjem o smrti egipatskih prvorodenaca. Veliko razočaranje od 22. oktobra 1844. godine bilo je pralikovano Jevrejima kod Crvenog mora.

У време цара Давида, 11. август 1840. био је праобразован тиме што су Филистеји вратили ковчег Божји. Прво разочарање у пролеће 1844. било је праобразовано Узом који је дотакао ковчег Божји. Поноћни поклич, који је започео на логорском сабору у Ексетеру од 12. до 17. августа, био је праобразован тиме што је Давид унео ковчег у Јерусалим. Велико разочарање од 22. октобра 1844. било је праобразовано Давидовом женом Михалом, када је презрела Давида зато што је ушао у Јерусалим с ковчегом.

11. август 1840. године био је предсликан Христовим крштењем. Прво разочарање у пролеће 1844. године било је предсликано разочарањем поводом Лазареве смрти. Поноћни поклич, који је започео на логорском сабору у Ексетеру од 12. до 17. августа, био је предсликан Христовим тријумфалним уласком у Јерусалим. Велико разочарање од 22. октобра 1844. године било је предсликано разочарањем крста.

Указали смо да ова четири путоказа представљају само делимичан одсечак целокупне структуре сваког реформаторског покрета. Ова четири путоказа препознајемо као сведоке историје која је започела 11. септембра 2001. године. Једно од пророчких обележја сваке од ове четири линије јесте да путокази у свакој линији носе исту тему.

За Мојсија, сва четири путоказа односила су се на Божје дело ступања у завет са изабраним народом у испуњењу Авраамовог пророчанства. У реформацијској линији цара Давида сва четири путоказа била су повезана с ковчегом Божјим. У Христовој линији сва четири путоказа била су повезана са смрћу и васкрсењем.

11. август 1840. године био је потврда начела дан за годину. Прво разочарање у пролеће 1844. године било је изазвано погрешном применом начела дан за годину. Порука Самјуела Сноуа о Поноћном покличу била је исправка и усавршење неуспеле примене начела дан за годину. Исправљена порука била је заснована на начелу дан за годину и испунила се 22. октобра 1844. године. Сва четири међаша идентификују начело дан за годину.

Сестра Вајт нам казује да седам громава представљају догађаје који су се одиграли током порука првог и другог анђела; али она такође учи да седам громава представљају и „будуће догађаје који ће бити откривени својим редом“. Седам громава представљају четири пророчка догађаја која су започела 11. августа 1840. и завршила се 22. октобра 1844, и та четири међаша биће поновљена у нашој историји истим редом.

11. септембар 2001. године био је прасликован 11. августом 1840. године, и оба та датума повезана су с исламом, повезујући тако почетак адвентизма са завршетком адвентизма. И 11. август 1840. и 11. септембар 2001. били су потврда примарног пророчког правила својих одговарајућих историја.

Дана 11. септембра 2001. године анђеол из Откривења осамнаест је сишао, а 11. августа 1840. године анђеол из Откривења десет је сишао. Прво разочарање *Future for America* било је неуспело предсказање у вези са исламом 18. јула 2020. године. Порука која се отпечаћује, као што је то био Поноћни поклич у Ексетеру у лето 1844. године, јесте исправка неуспелог предсказања које је раније било дато. За милерите, та исправка се односила на претходно неуспелу примену начела дан за годину, којом је 1843. година била означена као време Господњег повратка. Данас исправка, која је представљена милеритском поруком Поноћног поклича, мора бити путоказ који представља ислам, као што су то била и претходна два путоказа. Исправка, предочена делом Самуила Сноуа, није била у томе да се претходно неуспело предсказање занемари, него да се прецизније одреди предсказање које је раније доживело неуспех.

„Разочарани су из Писма увидели да се налазе у времену одлагања и да морају стрпљиво чекати испуњење виђења. Исти докази који су их навели да очекују свога Господа 1843. године, навели су их да Га очекују 1844. године.“ *Early Writings*, 247.

Данас ће порука која је предображена поруком што је произашла са логорског скупа у Ексетеру бити усавршење раније неуспелог предсказања. Велико разочарање у историји милеритског покрета представља велико разочарање које ће наступити приликом недељног закона, али ће бити у контексту предсказања о исламу. Порука Самуила Сноуа била је препознавање тачног датума. Датум је био исправан, али догађај погрешан. Порука данас, представљена Сноуовом поруком, биће порука о исламу која је усавршење поруке што је доживела неуспех при првом разочарању 18. јула 2020.

Сада више нема рокова нити датума, јер од 22. октобра 1844. одређивање времена више не треба да буде део Божје пророчке поруке.

„Господ ми је показао да вест трећег анђела мора поћи и бити објављена расејаној деци Господњој, и да не треба да буде окачена о време; јер време више никада неће поново бити проба. Видела сам да неки задобијају лажно узбуђење које произлази из проповедања времена; да је вест трећег анђела јача него што време може бити. Видела сам да ова вест може стајати на сопственом темељу, и да јој време није потребно да би је ојачало, и да ће она ићи у силној сили, и извршити своје дело, и бити довршена у праведности.“ Experience and Views, 48, 49.

Четврта ознака на нашем историјском путу мора бити недељни закон, јер свете историје свих реформских линија, узете заједно, ред по ред, у спрези са надахнутим коментаром тих историја кроз Дух пророштва, недвосмислено показују да је недељни закон четврта ознака на путу након што моћни анђео сиђе у нашој историји. Четврта ознака на путу у историји седам громава, који су „будући догађаји који ће бити откривени својим редом“, мора бити повезана са исламом, на основу чињенице да иста тема увек постоји у исте четири ознаке на путу у сваком реформаторском покрету.

Ислам ће бити део пророчких догађаја при недељном закону из још једног разлога. Исус, Лав из племена Јудина, посебно је узео историју ова четири догађаја и одредио их као симбол за себе. Тај симбол јесу седам громава. У сваком реформаторском покрету постоје и други оријентир, и пре и после четири оријентира које Лав из племена Јудина одређује као седам громава. Као симбол сам за себе, први оријентир у симболичкој историји која садржи ова четири оријентира представљао је напад ислама на Сједињене Државе 11. септембра 2001. године. Чињеница да Алфа и Омега поистовећују крај с почетком утврђује ислам при недељном закону, јер је први од та четири оријентира био напад ислама 11. септембра 2001. године; стога и четврти и последњи оријентир такође мора бити напад ислама на Сједињене Државе.

Сасвим је могуће да је закон о недељи још један напад ислама на Њујорк, и то би одговарало крају који је поистовећен с почетком; али ће, у најмању руку, то бити напад ислама, као што је било предсказано 18. јула 2020.

Такође смо истакли да су Алфа и Омега сакрили једну историју унутар те четири историје. У ствари, та скривена унутрашња историја јесте првенствено откривење које се сада износи у вези са заповешћу да се „не запечаћују речи пророштва књиге Откривења“. Та скривена унутрашња историја препознаје се када унутар четири оријентира, који су представљени са седам громава, видимо да постоји раздобље унутар та четири оријентира које почиње разочарањем и завршава се разочарањем. Од доласка другог анђела до доласка трећег у милеритској историји постоји посебна историја која сама по себи представља симбол. Она почиње анђeosком поруком која се мора појести, означавајући тако време задржавања у причи о десет девојака. Затим препознаје Поноћни поклич, који је такође порука која се мора појести, и потом води ка доласку треће поруке која се мора појести.

Скривена унутрашња линија унутар линије седам громава пророчки је потврђена не само тиме што почетак представља разочарање, и доласак једног анђела и поруку да се једе, која се затим понавља при великом разочарању, него је потврђена и „истином“.

Јеврејска реч „’ēmet“, која се у Старом завету преводи као „истина“, створена је од стране чудесног лингвисте употребом првог слова јеврејског алфабета, затим тринаестог слова алфабета, и најзад последњег слова алфабета, да би се образовала реч која се преводи као истина. Показали смо да та слова представљају начело правила првог спомињања, начело које од почетка препознаје крај. Прво слово је слово „алфа“. Средње слово је тринаесто слово јеврејског алфабета и представља побуну. Последње слово је последње, крај, омега. Показали смо да ова три слова представљају три корака вечнога јеванђеља, како је потврђено у неколико пророчких линија.

Значења та три слова одговарају значењу сваке од порука тројице анђела. Значења та три слова одговарају процесу прочишћења мудрих и злих у Данилу дванаест, десети стих, који се очишћују, убељују и кушају. Три јеврејска слова која су сједињена да би образовала реч „истина“ носе печат Алфе и Омеге, а три корака које она означавају у поруци првог анђела називају се вечним јеванђељем. Три корака представљена тим словима такође представљају дело Светога Духа, као што је изложено у Јовану шеснаест.

И кад Он дође, Он ће осведочити свет за грех, и за правду, и за суд: За грех, јер не верују у Мене; За правду, јер идем Оцу Своме, и више Ме нећете видети; За суд, јер је кнез овога света осуђен. Јован 16:8–11.

Прво разочарање је представљено као грех, као што то показују Мојсије, Оза, Марија и Марта, и милерити; јер Јован шеснаеста глава описује дело Светога Духа у осведочавању о „греху“, и то зато што „не верују“. Сваки од симбола које смо управо навели представља прво разочарање, и свака њихова историја сведочи да је разочарање било проузроковано грехом неверовања у нешто што им је претходно било откривено. Први корак је осведочење о греху. Први корак је прво слово јеврејског алфабета.

Друго обележје скривене историје јесте праведност, где се пројава силе Божје испољава у праведности оних који носе поруку Поноћног поклича. Они испољавају Божју праведност на завршетку времена задржавања, јер Јован шеснаеста глава каже да је Христос отишао к Своме Оцу и да Христа више нису видели. Христос се задржао уочи пројаве праведности. Код милерита, када је Христос уклонио Своју руку, грешка је била препозната. Тада је садржај исправљене поруке произвео две класе поклоника. Једна класа је испољила праведност, јер је имала уља, а друга класа је испољила побуну представљену тринаестим словом хебрејског алфабета.

„Помазаници који стоје крај Господа све земље имају положај који је некада био дат Сатани као херувиму заклањачу. Преко светих бића која окружују Његов престо, Господ одржава непрестану везу са становницима земље. Златно уље представља благодат којом Бог одржава жишке верника снабдевеним, да не би трепериле и угасиле се. Када не би било да се ово свето уље излива с неба у порукама Божјег Духа, силе зла имале би потпуну власт над људима.

„Бог се обешчашћује када не примамо поруке које нам Он шаље. Тако одбијамо златно уље које би Он излио у наше душе да се пренесе онима који су у таму. Када дође позив:

‘Ево женика где иде; излазите му у сусрет’, они који нису примили свето уље, који нису неговали Христову благодат у својим срцима, увидеће, као и луде девојке, да нису спремни да сретну свога Господа. Они немају у себи моћ да прибаве уље, и њихов је живот упропашћен. Али ако се моли за Божјег Светог Духа, ако преклињемо, као што је Мојсије преклињао, ‘Покажи ми славу своју’, Божја љубав ће се разлити у нашим срцима. Кроз златне цеви, златно уље ће нам се преносити. ‘Не силом ни крепошћу, него духом мојим, вели Господ над војскама.’ Примајући сјајне зраке Сунца правде, Божја деца светле као видела у свету.” Review and Herald, July 20, 1897.

Zapazite da su oni koji prime poruku Ponoćnog pokliča bili predstavljeni Mojsijem u pećini na Horivu, moleći Boga da mu pokaže svoju slavu. Te dve skupine učvrstile su svoj karakter pre Ponoćnog pokliča, za vreme zadržavanja.

„Ми сада живимо у крајње опасном времену, и нико од нас не би требало да оклева у тражењу припреме за Христов долазак. Нека нико не следи пример лудих девојака, нити да мисли да ће бити сигурно чекати док криза не дође пре него што стекне припрему карактера да у то време опстане. Биће прекасно тражити Христову праведност када гости буду позвани унутра и прегледани. Сада је време да се обучете у Христову праведност,—у свадбено рухо које ће вас оспособити да уђете на свадбену вечеру Јагњетову. У причи, луде девојке су представљене како моле за уље, и не успевају да га добију на своју молбу. То је симбол оних који се нису припремили развијањем карактера који ће опстати у време кризе.“ The Youth’s Instructor, January 16, 1896.

На поноћни поклик једна класа имала је потребно уље, а друга није. Други корак јесте испољавање, на закључењу времена одлагања, било праведности било неправедности, „јер“ младожења оде „к“ своме „Оцу, и више ме нећете видети“. Други корак јесте тринаесто слово јеврејског алфабета. Трећи корак у скривеној историји јесте суд и велико разочарање и последње слово алфабета.

Скривена историја унутар седам громава посведочена је речју „истина“, почетним разочарањем које поистовећује последње разочарање, и анђелом који долази с поруком на почетку и на крају. Скривена историја биће препозната једино од оних који су прихватили правила проучавања Библије која су дата од највишег ауторитета. Милерова правила на почетку и Пророчки кључеви на крају.

У историји седам громава, како смо је управо изложили, постоји нагласак који треба поновити и упамтити. Прво разочарање у свакој реформној линији јесте занемаривање раније утврђене истине. Мојсије је заборавио да обреже свога сина, иако је то био сам симбол Завета који је Авраамово пророчанство обележавало. Оза је заборавио да само свештенство сме да дотакне ковчег. Марија и Јелисавета у причи о Лазару сведоче да су раније знале за Христову васкрсатељску силу. Када је израђена карта из 1843. године, вође су се (притисак вршњака) ослониле на оца Милера да занемари оно што је одувек говорио о 1843. години. Они су инсистирали да промени своје утврђено сведочанство, које је остављало изванредан простор у погледу датума 1843. године као њиховог предвиђања испуњења две хиљаде и три стотине дана. Милерово сведочанство показује да је притисак

вршњака, који су вршиле друге вође у покрету, навео њега да напусти своје неодређено одређење датума испуњења пророчанства и да непосредно изјави да ће се оно испунити 1843. године.

Са Future for America знали смо да никада више не треба да буде друге поруке „обешене о време“. Future for America је током целокупне историје покрета више пута поучавао ту чињеницу. Прво разочарање увек почива на занемаривању утврђене истине провере. То је било грешно занемаривање једне истине, али још значајније, било је то грешно занемаривање примарног правила Вилијама Милера, за које је било изричито утврђено да се завршава 1844. године.

И анђео којег виде где стоји на мору и на земљи подиже руку своју к небу, и закле се Оним који живи у векове векова, који је створио небо и оно што је на њему, и земљу и оно што је на њој, и море и оно што је у њему, да времена више неће бити. Откривење 10:5, 6.

Анђео који је, према сестри Вајт, стајао на земљи и мору био је „ни мање ни више него сам Исус Христос“. Future for America занемарио је непосредну заповест Исуса Христа! Лично, био сам у додиру само са неколицинама особа са којима сам био повезан пре 18. јула 2020. Само са двоје од тих малобројних, а једно од то двоје сада почива у Исусу, проучавао сам и испитивао оно што је долазило из Божје Речи у погледу искуства од 18. јула 2020. Али, на основу милеритске историје, која је почетак чији смо ми крај, сигуран сам да још увек има оних који су у то време били у покрету, а који и даље износе примене пророштва које су „обешене о време“. Нема ничег новог под сунцем.

Времена је сувише мало да би се наставило с том врстом пророчког узбуђења, али нека сваки човек буде потпуно уверен у свом уму. И нека сваки од људи који заузима став на страни која се још увек поиграва временом, а коју Future for America одбацује, одбаци све те примене, јер оне нису ништа мање до сатанске обмане.

Унутрашња, скривена пророчка линија унутар четири оријентира који сачињавају седам громова јесте оно што сада распечећује Лав из племена Јудина. Овај чланак је једноставно био осврт на оно што смо рекли о јеврејској речи „’emet“, која се преводи као истина. Он се није дотакао свега што смо раније изнели, али је сврха овог осврта да покаже да шеснаеста глава, осми стих Јеванђеља по Јовану, у потпуности сагласује са пророчким моделом који предлагемо за скривену унутрашњу пророчку линију унутар седам громова.

Још увек је потребно нешто више осврта пре него што дођемо до закључка којим ћемо се позабавити у следећем чланку.

Не запечаћуј речи пророштва ове књиге, јер је време близу: ко је неправедан, нека и даље чини неправду; и ко је нечист, нека и даље буде нечист; и ко је праведан, нека и даље чини правду; и ко је свет, нека и даље буде свет. И ево, долазим ускоро; и плата моја је са мношвом, да дам свакоме по делима његовим. Ја сам Алфа и Омега, почетак и свршетак, први и последњи. Откривење 22:10–13.